

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2009/18/EB

2012/EES/54/28

frá 23. apríl 2009

um setningu grundvallarreglna við rannsóknir á slysum á sviði sjóflutninga og um breytingu á tilskipun ráðsins 1999/35/EB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFÁ,

veg fyrir að slík slys endurtaki sig með manntjóni, skipsskaða og mengun sjávarumhverfis.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

3) Í ályktun Evrópuþingsins frá 21. apríl 2004 um auknið öryggi á sjó⁽⁴⁾ er framkvæmdastjórnin hvött til að leggja fram tillögu að tilskipun um rannsókn á sjóslysum.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

4) Í 2. gr. hafréttarsamnings Sameinuðu þjóðanna (UNCLOS) frá 10. desember 1982 er kveðið á um rétt strandríkja til að rannsaka ástæður sérhvers sjóslyss, sem á sér stað innan landhelgi þeirra og gæti stofnað lífi eða umhverfi í hættu, falið í sér þátttöku leitar- og björgunaryfirvalda ríkisins eða haft á annan hátt áhrif á strandríkið.

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitni svæðanefndarinnar⁽²⁾,

5) Í 94. gr. hafréttarsamnings Sameinuðu þjóðanna er kveðið á um að fánaríki skuli sjá til þess að rannsókn á tilteknum slysum eða atvikum við siglingar á úthafinu sé gerð af hálfu viðeigandi hæfs einstaklings eða hæfra einstaklinga eða undir eftirliti þeirra.

í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 3. febrúar 2009⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Halda skal háu, almennu öryggisstigi á sviði sjóflutninga í Evrópu og leita skal allra leiða til að draga úr fjölda sjóslysa og atvika á sjó.

6) Í reglu I/21 í alþjóðasamningi um öryggi mannlífa á hafinu frá 1. nóvember 1974 (hér á eftir nefnd SOLAS-samþykktin frá 1974), alþjóðasamningi um hleðslumerki skipa frá 5. apríl 1966 og alþjóðasamningi um varnir gegn mengun frá skipum frá 2. nóvember 1973 er mælt fyrir um skyldur fánaríkja til að annast rannsóknir á slysum og láta Alþjóðasiglingamálastofnuninni (IMO) í té niðurstöður sem máli skipta.

2) Skjót framkvæmd tæknirannsókna á sjóslysum eykur siglingaöryggi auk þess sem hún stuðlar að því að koma í

7) Í kóðanum um framkvæmd lögbundinna IMO-gerninga, sem fylgir með í viðauka við ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.996(25) frá þingi hennar 29. nóvember 2007, er kveðið á um skyldu fánaríkja til að tryggja að rannsóknir á öryggi á sjó séu framkvæmdar af hálfu hæfra rannsakenda sem hafa þekkingu á málum sem tengjast sjóslysum og atvikum á sjó. Í þessum kóða er þess enn fremur krafist að fánaríki séu reiðubúin að kveðja til hæfa rannsakendur í þessu skyni, óháð því hvar slysið eða atvikið á sér stað.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 131, 28.5.2009, bls. 114. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2012 frá 30. mars 2012 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 43, 2.8.2012, bls. 51.

(¹) Stjtið. ESB C 318, 23.12.2006, bls. 195

(²) Stjtið. ESB C 229, 22.9.2006, bls. 38.

(³) Álit Evrópuþingsins frá 25. apríl 2007 (Stjtið. ESB C 74 E, 30.3.2008, bls. 546), sameiginleg afstaða ráðsins frá 6. júní 2008 (Stjtið. ESB C 184 E, 22.7.2008, bls. 23), afstaða Evrópuþingsins frá 24. september 2008 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), ákvörðun ráðsins frá 26. febrúar 2009 og lagaleg ályktun Evrópuþingsins frá 11. mars 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

(⁴) Stjtið. ESB C 104 E, 30.4.2004, bls. 730.

- 8) Taka skal tillit til kóðans um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó, sem fylgir með í viðauka við ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.849(20) frá þingi hennar 27. nóvember 1997 (hér á eftir nefndur kóði Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó), þar sem kveðið er á um sameiginlega aðferð við öryggisrannsóknir sjóslysa og atvika á sjó og samvinnu milli ríkja við að auðkenna þá þætti sem leitt geta til sjóslysa og atvika á sjó. Einnig skal taka tillit til ályktunar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.861(20) frá þingi hennar 27. nóvember 1997 og ályktunar siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC.163(78) frá 17. maí 2004 þar sem kveðið er á um skilgreiningu á siglingaritum.
- 9) Farmenn teljast sérstakur flokkur starfsmanna og, með tilliti til hnattræns eðlis sjóflutninga og þess að farmenn kunna að komast í sneringu við fjölmörg lögsagnar-umdæmi, þurfa þeir á sérstakri vernd að halda, einkum í tengslum við samskipti við opinber yfirvöld. Í þágu aukins siglingaöryggis skulu farmenn geta reitt sig á réttláta meðferð ef sjóslys á sér stað. Ávallt skal standa vörð um mannréttindi þeirra og virðingu og öryggisrannsóknir skulu fara fram með sanngörnum og skjótum hætti. Í þessu skyni skulu aðildarríkin einnig, í samræmi við eigin löggjöf, taka tillit til viðeigandi ákvæða leiðbeininga Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um sanngjarna meðferð farmanna ef sjóslys á sér stað.
- 10) Aðildarríki skulu, innan ramma réttarkerfa sinna, vernda framburð vitnis í kjölfar slyss og koma í veg fyrir að hann verði notaður í öðrum tilgangi en í tengslum við öryggisrannsóknir með það að markmiði að forðast að gripið verði til hvers konar aðgerða til mismununar eða í hefndarskyni gegn vitnum sökum þátttöku þeirra í rannsóknunum.
- 11) Í tilskipun ráðsins 1999/35/EB frá 29. apríl 1999 um kerfi lögboðinna skoðana til að stuðla að öruggum rekstri ekjuferja og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum ⁽¹⁾ er gerð krafa um að aðildarríkin skilgreini, innan ramma eigin réttarkerfis, réttarstöðu sem gerir þeim og öðrum aðildarríkjum, sem eiga mikilla hagsmuna að gæta, kleift að taka þátt í, eiga samvinnu um, eða, ef kveðið er á um það í kóða Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó, að standa fyrir rannsókn á sjóslysi eða atviki á sjó þar sem ekjuferjur eða háhraðafarþegaför eiga í hlut.
- 12) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/59/EB frá 27. júní 2002 um stofnun eftirlits- og upplýsingakerfis Bandalagsins fyrir umferð á sjó ⁽²⁾ er gerð krafa um að aðildarríkin uppfylli ákvæði kóða Alþjóðasiglinga-
- málastofnunarinnar um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó og að þau sjái til þess að niðurstöður slysarannsóknarinnar séu birtar eins fljótt og auðið er eftir að niðurstöður liggja fyrir.
- 13) Það er mjög áriðandi að framkvæmd öryggisrannsókna á slysum og atvikum, þar sem í hlut eiga hafskip eða önnur skip í höfnum eða á öðrum takmörkuðum hafsvæðum, fari fram með hlutlausum hætti í því skyni að leiða í ljós á skilvirkan hátt við hvaða aðstæður slys eða atvik á sér stað og hverjar eru ástæður þess. Slíkar rannsóknir skulu því fara fram af hálfu hæfra rannsakenda undir eftirliti óháðrar stofnunar eða aðila sem hefur nauðsynlegar heimildir til að koma í veg fyrir hvers konar hagsmunaárekstra.
- 14) Aðildarríkin skulu, í samræmi við löggjöf þeirra, að því er varðar heimildir þeirra yfirvalda sem bera ábyrgð á réttarrannsókninni og í samstarfi við þessi yfirvöld, eftir því sem við á, tryggja að þeir sem bera ábyrgð á tæknilegu rannsókninni hafi leyfi til að gegna störfum sínum við bestu aðstæður sem völ er á.
- 15) Ákvæði þessarar tilskipunar eru með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga ⁽³⁾.
- 16) Aðildarríki skulu tryggja að réttarkerfi þeirra geri þeim og öðrum ríkjum, sem eiga mikilla hagsmuna að gæta, kleift að taka þátt í, eiga samvinnu um eða annast sjálf rannsóknir slysa á grundvelli ákvæða í kóða Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um rannsóknir sjóslysa og atvika á sjó.
- 17) Að meginreglu skal hvert sjóslys eða atvik á sjó aðeins sæta einni rannsókn af hálfu aðildarríkis eða aðalrannsóknarríkis með þátttöku annarra ríkja sem eiga mikilla hagsmuna að gæta. Í tilhlýðilega rökstuddum undantekningartilvikum, þegar tvö eða fleiri aðildarríki tengjast, að því er varðar fána skipsins sem í hlut á, staðsetningu slyssins eða þjóðerni fórnarlambanna, skal efna til samhlíða rannsókna.
- 18) Aðildarríki má fela öðru aðildarríki það verkefni að leiða rannsókn á öryggi í tengslum við sjóslys eða atvik á sjó (hér á eftir nefnd öryggisrannsókn) eða sérstök verkefni tengd slíkri rannsókn, ef þau samþykkja það bæði.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 10.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 281, 22.11.1995, bls. 31.

- 19) Aðildarríki skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að innheimta ekki útlagðan kostnað fyrir aðstoð sem óskað er eftir innan ramma öryggisrannsóknna þar sem tvö eða fleiri aðildarríki eiga hlut að máli. Óski aðildarríki, sem tekur ekki þátt í öryggisrannsókninni, eftir aðstoð skulu aðildarríkin koma sér saman um endurgreiðslu útlagðs kostnaðar.
- 20) Samkvæmt reglu V/20 í SOLAS-samþykktinni frá 1974 skulu farþegaskip og önnur skip en farþegaskip sem eru 3 000 brúttótonn og stærri, sem smíðuð eru 1. júlí 2002 eða síðar, hafa siglingarita um borð til aðstoðar við rannsóknir á slysum. Með hliðsjón af því hve mikilvægt er að móta stefnu sem ætlað er að stemma stigu við sjóslysum skal krefjast þess með kerfisbundnum hætti að slíkur búnaður sé um borð í skipum sem sigla innanlands eða milli landa og hafa viðkomu í höfnum í Bandalaginu.
- 21) Nota má gögnin, sem aflað er með siglingaritakerfi, auk þeirra sem fást með öðrum rafeindatekjum, bæði í kjölfar sjóslyss eða atviks á sjó til að rannsaka orsakir þess og í forvarnarskyni til að afla reynslu um þær aðstæður sem geta haft áhrif á að slíkir atburðir eiga sér stað. Aðildarríki skulu hvetja til þess að slíkar upplýsingar séu nýttar í þessum tilgangi þegar þær eru aðgengilegar.
- 22) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1406/2002⁽¹⁾ er þess krafist að Siglingaöryggisstofnun Evrópu (hér á eftir nefnd stofnunin) starfi með aðildarríkjunum við að þróa tæknilausnir og veita tækniástoð tengda framkvæmd löggjafar Bandalagsins. Á sviði rannsókna á slysum hefur stofnunin sérstakt verkefni með höndum sem felst í því að greiða fyrir samstarfi milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar um þróun sameiginlegrar aðferðarfræði við rannsókn sjóslysa samkvæmt viðurkenndum, alþjóðlegum reglum, að teknu tilhlýðilegu tilliti til ólíkra réttarkerfa aðildarríkjanna.
- 23) Í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1406/2002 auðveldar stofnunin samvinnu með því að aðstoða aðildarríkin við aðgerðir á sviði rannsókna og að greina fyrirbyggjandi rannsóknarskýrslur slysa.
- 24) Taka skal mið af hvers konar lærdómi sem draga má af rannsóknnum slysa þegar þróuð er sameiginleg aðferðarfræði við að rannsaka sjóslys og atvik á sjó eða breytingar eru gerðar á henni.
- 25) Aðildarríkin og Bandalagið skulu taka tilhlýðilegt tillit til öryggistilmæla sem fram koma í kjölfar öryggisrannsóknar.
- 26) Þar sem markmið tækniöryggisrannsóknar er að koma í veg fyrir sjóslys og atvik á sjó skulu niðurstöður þeirra og öryggistilmæli ekki við neinar aðstæður notuð til að skipta ábyrgð eða sök.
- 27) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að auka siglingaöryggi í Bandalaginu og þar með að draga úr hættu á sjóslysum í framtíðinni, og því verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna umfangs og áhrifa aðgerðarinnar, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessu markmiði.
- 28) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽²⁾.
- 29) Einkum skal veita framkvæmdastjórninni heimild til að breyta þessari tilskipun í því skyni að hrinda í framkvæmd síðari breytingum á alþjóðlegum samningum eða samþykktum, bókunum, kóðum og ályktunum sem tengjast henni og til að samþykkja eða breyta sameiginlegri aðferðarfræði við rannsókn á sjóslysum og atvikum á sjó. Þar sem þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, m.a. með því að bæta við hana nýjum, veigalitlum þáttum, skulu þær samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 30) Í samræmi við 34. gr. samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu⁽³⁾ eru aðildarríkin hvött til þess, bæði í eigin þágu og í þágu Bandalagsins, að taka saman og birta sínar eigin töflur sem sýna, eftir því sem kostur er, samsvörum milli þessarar tilskipunar og lögleiðingarráðstafana þeirra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Efni

1. Markmiðið með þessari tilskipun er að auka siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum og draga þar með úr hættu á sjóslysum í framtíðinni:

(¹) Stjtið. EB L 208, 5.8.2002, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

(³) Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

- a) með því að greiða fyrir skjótri framkvæmd öryggisrannsóknna og viðeigandi greiningu á sjóslysum og atvikum á sjó í því skyni að komast að orsökum þeirra og
- b) með því að tryggja ritun tímanlegra og nákvæmra skýrslna um öryggisrannsóknir og gerð tillagna um aðgerðir til úrbóta.

2. Rannsóknir samkvæmt þessari tilskipun skulu ekki fjalla um að skipta ábyrgð eða sök. Þó skulu aðildarríkin tryggja að rannsóknaraðilinn eða -einingin (hér á eftir nefndur rannsóknaraðilinn) láti ekki undir höfuð leggjast að gefa ítarlega skýrslur um orsakir sjóslyss eða atviks á sjó þótt draga megi ályktanir um sök eða ábyrgð út frá niðurstöðunum.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um sjóslys og atvik á sjó:

- a) þar sem skip sem sigla undir fána aðildarríkis eiga í hlut,
- b) sem eiga sér stað í landhelgi og innsævi aðildarríkja eins og skilgreint er í hafréttarsamningi Sameinuðu þjóðanna eða
- c) sem varða aðra verulega hagsmuni aðildarríkjanna.

2. Þessi tilskipun gildir ekki um sjóslys og atvik á sjó þar sem einungis eiga í hlut:

- a) herskip og liðsflutningaskip og önnur skip í eigu eða í útgerð aðildarríkis og sem eru eingöngu starfrækt í þjónustu hins opinbera og ekki í atvinnuskyni,
- b) skip sem eru ekki knúin áfram með vélrænum hætti, tréskip með frumstæðu byggingarlagi, skemmtisnekkjur, skemmtibátar sem eru ekki nýttir í viðskiptum nema um borð í þeim sé eða verði áhöfn og að þeir flytji fleiri en tólf farþega í atvinnuskyni,
- c) skip í siglingum á skipgengum vatnaleiðum,
- d) fiskiskip undir 15 m að lengd,
- e) fastir borpallar á sjó.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Kóði Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó“: kóði um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó sem fylgir með í viðauka við ályktun

Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.849(20) á þinginu 27. nóvember 1997, í uppfærðri útgáfu.

2. Eftirfarandi hugtök skulu skiljast í samræmi við skilgreiningarnar sem er að finna í kóða Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó:

- a) „sjóslys“,
- b) „mjög alvarlegt slys“,
- c) „atvik á sjó“,
- d) „öryggisrannsókn á sjóslysi eða atviki á sjó“,
- e) „aðalrannsóknarríki“,
- f) ríki sem eiga mikilla hagsmuna að gæta.

3. Hugtakið „alvarlegt slys“ skal skilja í samræmi við uppfærða skilgreiningu sem er að finna í MSC-dreifibréfi MEPC.3/Circ.3 siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar og sjávarumhverfisverndarnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar frá 18. desember 2008.

4. „Leiðbeiningar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um sanngjarna meðferð farmanna ef sjóslys á sér stað“ skulu skiljast sem leiðbeiningar sem fylgja með í viðauka við ályktun LEG.3(91) laganeftar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar frá 27. apríl 2006, eins og þær voru samþykktar á 296. fundi stjórnarnefndar Alþjóðavinnuálastofnunarinnar 12. til 16. júní 2006.

5. Hugtökin „ekjuferja“ og „háhraðafarþegaferjar“ skulu skiljast í samræmi við skilgreiningarnar sem er að finna í 2. gr. tilskipunar 1999/35/EB.

6. „Siglingariti (VDR)“ skal vera í samræmi við skilgreininguna sem er að finna í ályktun þings Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.861(20) og ályktun siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC.163(78).

7. „Öryggistilmæli“ skulu skiljast sem hvers konar tillaga sem lögð er fram, þ.m.t. með skrásetningu og eftirlit í huga af hálfu:

- a) rannsóknaraðila ríkisins sem annast eða leiðir öryggisrannsóknina á grunni upplýsinga sem koma fram við þá rannsókn eða eftir því sem við á,
- b) framkvæmdastjórnarinnar, á grundvelli sértækrar gagna- greiningar og niðurstaðna öryggisrannsókna sem fram fara.

4. gr.

Vægi öryggisrannsókna

1. Aðildarríki skulu skilgreina, í samræmi við réttarkerfi sín, réttarstöðu öryggisrannsóknarinnar með þeim hætti að slíkar rannsóknir geti farið fram með eins skilvirkum og skjótum hætti og mögulegt er.

Aðildarríki skulu tryggja, í samræmi við löggjöf sína og, ef við á, í samstarfi við yfirvöld sem bera ábyrgð á réttarrannsókninni, að öryggisrannsóknirnar:

a) séu óháðar rannsóknum sakamála eða annarra hliðstæðra rannsókna sem fara fram í því skyni að skipta ábyrgð eða sök,

b) sæti ekki óþarfa hindrunum og þeim sé hvorki frestað né seinkað vegna slíkra rannsókna.

2. Reglurnar, sem aðildarríki eiga að setja skulu fela í sér, í samræmi við varanlega samstarfsrammann sem um getur í 10. gr., ákvæði:

a) um samstarf og gagnkvæma aðstoð á sviði öryggisrannsókna sem önnur aðildarríki leiða eða öðru aðildarríki er falið að leiða slíka rannsókn í samræmi við 7. gr. og

b) um samræmingu á starfsemi viðkomandi rannsóknaraðila að því marki sem nauðsynlegt til að ná markmiði þessarar tilskipunar.

5. gr.

Rannsóknarskylda

1. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að rannsóknaraðilinn, sem um getur í 8. gr., annist öryggisrannsókn í kjölfar mjög alvarlegra sjóslysa:

a) þar sem á í hlut skip sem siglir undir fána þess, óháð staðsetningu slyssins,

b) sem verða innan landhelgi og á innsævi þess samkvæmt skilgreiningu hafréttarsamnings Sameinuðu þjóðanna, óháð fána skipsins eða skipanna sem hlut áttu að slysinu eða

c) þar sem verulegir hagsmunir aðildarríkisins eru í húfi, óháð staðsetningu slyssins og fána skipsins eða skipanna sem hlut áttu að slysinu.

2. Verði alvarleg slys skal rannsóknaraðilinn þar að auki láta fara fram bráðabirgðamat á því hvort ástæða sé til að öryggisrannsókn fari fram eða ekki. Ákveði rannsóknaraðilinn

að fram fari öryggisrannsókn skal skrá og tilkynna ástæður þeirrar ákvörðunar í samræmi við 3. mgr. 17. gr.

Eigi annað sjóslys eða atvik sér stað skal rannsóknaraðilinn ákveða hvort öryggisrannsókn skuli fara fram eða ekki.

Að því er varðar ákvarðanirnar, sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein, skal rannsóknaraðilinn taka tillit til þess hversu alvarlegt sjóslysið eða atvikið á sjó er, tegundar viðkomandi skips og/eða farms og hversu líklegt sé að niðurstöður öryggisrannsóknarinnar leiði til þess að komið verði í veg fyrir sjóslys og atvik á sjó í framtíðinni.

3. Umfang og hagnýtt fyrirkomulag öryggisrannsókna skal ákveðið af hálfu rannsóknaraðila í aðalrannsóknarríkinu í samstarfi við sambærilega aðila í öðrum ríkjum, sem eiga mikilla hagsmuna að gæta, með þeim hætti sem virðist vænlegastur til að ná markmiði þessarar tilskipunar og með það í huga að koma í veg fyrir sjóslys og atvik á sjó í framtíðinni.

4. Við öryggisrannsóknir skal rannsóknaraðilinn beita sameiginlegri aðferðarfræði við rannsókn sjóslysa og atvika á sjó sem þróuð er samkvæmt e-lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1406/2002. Rannsakendur mega vika frá þeirri aðferðarfræði í tilteknum tilvikum ef unnt er að færa rök fyrir því að það sé nauðsynlegt, á grunni faglegs mats þeirra, og, ef nauðsyn krefur, til að ná markmiðum rannsóknarinnar. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja eða breyta aðferðarfræðinni með tilliti til þessarar tilskipunar, að teknu tilliti til hvers konar lærdóms sem draga má af öryggisrannsóknunum.

Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferðina með grannskoðun sem um getur í 19. gr.

5. Hefja skal öryggisrannsókn eins fljótt og auðið er eftir að sjóslys eða atvik á sjó á sér stað og, hvað sem öðru líður, eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að það átti sér stað.

6. gr.

Tilkynningarskylda

Aðildarríki skal krefjast þess, innan ramma réttarkerfis síns, að ábyrg yfirvöld og/eða aðilarnir sem tengjast málinu tilkynni rannsóknaraðila þess án tafar um öll sjóslys og atvik á sjó sem eiga sér stað og falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.

7. gr.

Aðalumsjón með og þátttaka í öryggisrannsóknum

1. Að jafnaði skal sérhvert sjóslys eða atvik á sjó sæta einni rannsókn sem aðildarríki eða aðalrannsóknarríki stendur fyrir með þátttöku annars aðildarríkis sem á mikilla hagsmuna að gæta.

Ef öryggisrannsóknir snerta tvö eða fleiri aðildarríki skulu hlutaðeigandi aðildarríki vinna saman með það í huga að koma sér fljótt saman um það hvert þeirra verði aðalrannsóknarríkið. Þau skulu gera það sem í þeirra valdi stendur til að sammælast um málsmeðferð við rannsókn. Innan ramma þessa samkomulags skulu önnur ríki, sem eiga mikilla hagsmuna að gæta, hafa jafnan rétt og aðgang að vitnum og sönnunargögnum og aðildarríkið sem annast öryggisrannsóknina. Þau skulu einnig eiga rétt á að aðalrannsóknarríkið taki tillit til sjónarmiða þeirra.

Einungis skal í undantekningartilvikum framkvæma samhliða öryggisrannsóknir á sama sjóslysi eða atviki á sjó. Í slíkum tilvikum skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um ástæður slíkra samhliða rannsókna. Aðildarríki sem annast samhliða öryggisrannsóknir skulu hafa samstarf sín á milli. Hlutaðeigandi rannsóknaraðilar skulu einkum skiptast á hvers konar viðeigandi upplýsingum sem safnað er meðan hver rannsókn stendur yfir, einkum í því skyni að komast að sameiginlegri niðurstöðu að því marki sem unnt er.

Aðildarríki skulu forðast að grípa til hvers konar ráðstafana sem gætu komið í veg fyrir, frestað eða seinkað á ótilhlýðilegan hátt framkvæmd öryggisrannsóknar sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal hvert aðildarríki bera ábyrgð á öryggisrannsókn og samhæfingu aðgerða við önnur ríki sem eiga mikilla hagsmuna að gæta þangað til sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin um hvaða ríki eigi að vera aðalrannsóknarríkið.

3. Með fyrirvara um skuldbindingar samkvæmt þessari tilskipun og að þjóðarétti má aðildarríki, í hverju tilviki fyrir sig, fela öðru aðildarríki, samkvæmt gagnkvæmu samkomulagi, það verkefni að leiða öryggisrannsókn eða sérstök verkefni í tengslum við slíka rannsókn.

4. Þegar ekjuferja eða háhraðafarþegafar á hlut að sjóslysi eða atviki á sjó skal öryggisrannsókn málsins hefjast af hálfu þess aðildarríkis sem hefur lögsögu yfir landhelginni eða innsævinu, samkvæmt skilgreiningu í hafréttarsamningi Sameinuðu þjóðanna, þar sem slysið eða atvikið á sjó á sér stað, eða, ef það á sér stað á öðru hafsvæði, af hálfu þess aðildarríkis þar sem ferjan eða farið kom seinast við. Þetta ríki skal bera ábyrgð á öryggisrannsókn og samhæfingu aðgerða með öðrum aðildarríkjum sem eiga mikilla hagsmuna að gæta þangað til

sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin um hvaða ríki skuli vera aðalrannsóknarríkið.

8. gr.

Rannsóknaraðilar

1. Aðildarríki skulu tryggja að öryggisrannsóknir fari fram á ábyrgð óhlutdrægs, varanlega skipaðs rannsóknaraðila með nauðsynlegar heimildir og af hálfu hæfra rannsakenda sem eru vel að sér í málum tengdum sjóslysum og atvikum á sjó.

Svo að öryggisrannsókn fari fram með óhlutdrægum hætti skal rannsóknaraðilinn vera sjálfstæður hvað varðar skipulag, rekstrarform að lögum og ákvörðunartöku að því er varðar sérhvern aðila sem kann að standa frammi fyrir hagsmunaárekstrum í tengslum við þau verkefni sem honum er falið.

Landlukt aðildarríki sem hvorki hafa skipastól né skip sem sigla undir fána þeirra munu tilgreina óháðan tengilið til samstarfs í tengslum við rannsóknina samkvæmt c-lið 1. mgr. 5. gr.

2. Rannsóknaraðilinn skal tryggja að einstaka rannsakendur hafi hagnýta þekkingu og hagnýta reynslu á þeim efnissviðum sem tengjast venjulegum rannsóknarskyldum þeirra. Rannsóknaraðilinn skal auk þess tryggja gott aðgengi að viðeigandi sérfræðiþekkingu, eftir þörfum.

3. Færa má út þá starfsemi sem rannsóknaraðilanum er falið að sinna þannig að hún nái til söfnunar og greiningar á gögnum sem tengjast siglingaöryggi, einkum í forvarnarskyni, að því tilskildu að þessi starfsemi hafi ekki áhrif á sjálfstæði hans eða feli ekki í sér ábyrgð á málum sem varða eftirlit, stjórnun eða stöðlun.

4. Aðildarríki, sem starfa innan ramma eigin réttarkerfa, skulu tryggja að rannsakendur hjá rannsóknaraðila sínum eða öðrum rannsóknaraðila sem hann hefur falið það verkefni að annast öryggisrannsókn, ef við á í samstarfi við þau yfirvöld sem bera ábyrgð á réttarrannsókn, fái hvers konar upplýsingar sem varða framkvæmd öryggisrannsókna og hafi þar með heimild:

- til að hafa frjálsan aðgang að viðeigandi svæði eða slysstað auk skips, flaks eða mannvirkis, þ.m.t. farmur, búnaður eða brak,
- til að tryggja tafarlausa skráningu sönnunargagna og skipulagða leit að flaki, braki eða öðrum hlutum eða efnum til skoðunar eða greiningar og brottnáms framangreinds,
- til að krefjast skoðunar eða greiningar á hlutunum sem um getur í b-lið og fá frjálsan aðgang að niðurstöðum slíkrar skoðunar eða greiningar,

- d) til að fá frjálsan aðgang að hvers konar viðeigandi upplýsingum og hljóðrituðum gögnum, afrita þau og nýta, þ.m.t. gögn úr siglingarita, sem snerta skip, sjóferð, farm, áhöfn eða annan einstakling, hlut, aðstæður eða kringumstæður,
- e) til að fá frjálsan aðgang að niðurstöðum skoðana á líkamsleifum fórnarlamba eða prófunum gerðum á sýnum líkamsleifa fórnarlamba,
- f) til að krefjast þess að fá og hafa frjálsan aðgang að niðurstöðum skoðana eða prófana sem gerðar er á sýnum sem tekin eru úr fólki sem tók þátt í að stjórna skipi eða úr öðrum einstaklingi sem málið varðar,
- g) til að yfirheyra vitni án nærveru einstaklings með hagsmuni sem gætu talist hindra öryggisrannsóknina,
- h) til að fá skoðunarskýrslur og viðeigandi upplýsingar frá fánaríki, eigendum, flokkunarfélögum eða öðrum aðila sem málið varðar þegar þessir aðilar eða fulltrúar þeirra eru með staðfestu í aðildarríkinu,
- i) til að leita aðstoðar hjá viðeigandi yfirvöldum í viðkomandi aðildarríkjum, þ.m.t. hjá skoðunarmönnum fánaríkis og hafnaríkis, yfirmönnum hjá strandgæslu, stjórnendum skipaumferðarþjónustu, leitar- og björgunarteymum, hafnsögumönnum og öðrum starfsmönnum hafnar- og siglingayfirvalda.

5. Rannsóknaraðilanum skal gert kleift að bregðast við um leið og tilkynnt er um slys og að fá nægileg úrræði til að sinna starfi sínu með sjálfstæðum hætti. Rannsakendur skulu öðlast þá stöðu sem veitir þeim nauðsynlega tryggingu fyrir sjálfstæði.

6. Rannsóknaraðilinn má tengja verkefni sín samkvæmt þessari tilskipun við rannsóknir á öðrum atvikum en sjóslusum með því skilyrði að slíkar rannsóknir stofni sjálfstæði þeirra ekki í hættu.

9. gr.

Trúnaðarkvöð

Með fyrirvara um tilskipun 95/46/EB skulu aðildarríki, innan ramma eigin réttarkerfis, tryggja að eftirfarandi skýrslur verði ekki gerðar aðgengilegar í öðrum tilgangi en til öryggisrannsókna nema lögbært yfirvald í því aðildarríki ákvarði að brýnt sé, í þágu almannaheilla, að birta:

- a) allan framburð vitnis og aðrar yfirlýsingar, frásagnir og athugasemdir sem rannsóknaraðilinn skráir við öryggisrannsóknina,

- b) skýrslur sem leiða í ljós deili á einstaklingum sem hafa borið vitni í tengslum við öryggisrannsóknna,

- c) upplýsingar um einstaklinga sem tengjast sjóslysi eða atviki á sjó og eru afar viðkvæmar og persónulegs eðlis, þ.m.t. upplýsingar um heilbrigði þeirra.

10. gr.

Varanlegt samstarf

1. Aðildarríkin skulu, í nánú samstarfi við framkvæmdastjórnina, koma á varanlegu samstarfi þar sem rannsóknaraðilar þeirra geta unnið saman, að því marki sem þurfa þykir, til að ná markmiði þessarar tilskipunar.

2. Reglur um málsmeðferð varanlegs samstarfs og skipulagsráðstafanir þar að lútandi, sem krafist er, skulu settar í samræmi við reglunefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 19 gr.

3. Rannsóknaraðilar í aðildarríkjunum skulu m.a. koma sér saman um hentugasta samstarfsfyrirkomulagið á vettvangi varanlegs samstarfs í því skyni:

- a) að gera rannsóknaraðilum kleift að deila stöðvum, aðstöðu og búnaði til tæknilegrar rannsóknar á flaki og skipsbúnaði auk annarra hluta sem varða öryggisrannsóknina, þ.m.t. öflun upplýsinga úr siglingaritum og öðrum rafeindatækjum og mat á þeim,

- b) að stuðla að tæknisamstarfi milli aðila eða miðla sérfræðipækkingu sem nauðsynleg er til að leysa sérstök verkefni,

- c) að fá og deila upplýsingum sem skipta máli fyrir greiningu slysagagna og leggja fram tilhlýðileg öryggistilmæli á vettvangi Bandalagsins,

- d) að setja sameiginlegar meginreglur um eftirfylgni með öryggistilmælum og um að aðlaga rannsóknaraðferðir að framförum á sviði tækni og vísinda,

- e) að hafa viðeigandi umsjón með viðvörununum sem um getur í 16. gr.,

- f) að setja reglur um trúnaðarkvöð, með hliðsjón af landsreglum, í tengslum við samnýtingu vitnisburðar og vinnslu gagna og annarra skýrslna sem um getur í 9. gr., þ.m.t. í tengslum við þriðju lönd,

- g) að skipuleggja, eftir því sem við á, þjálfun fyrir sjálfstæða rannsakendur,

h) að stuðla að samstarfi við rannsóknaraðila þriðju landa og við alþjóðlegar sjóslysarrannsóknastofnanir á því sviði sem þessi tilskipun nær til,

i) að sjá rannsóknaraðilum, sem annast öryggisrannsóknir, fyrir hvers konar upplýsingum sem máli skipta.

11. gr.

Kostnaður

1. Ef öryggisrannsóknir tengjast tveimur eða fleiri aðildarríkjum skal viðkomandi starfsemi vera ókeypis.

2. Ef óskað er eftir aðstoð aðildarríkis, sem tekur ekki þátt í öryggisrannsókninni, skulu aðildarríki koma sér saman um endurgreiðslu útlagskostnaðar.

12. gr.

Samstarf við þriðju lönd sem eiga mikilla hagsmuna að gæta

1. Aðildarríki skulu eiga eins mikið samstarf og auðið er við önnur þriðju lönd sem eiga mikilla hagsmuna að gæta í tengslum við öryggisrannsóknir.

2. Þriðju löndum, sem eiga mikilla hagsmuna að gæta, skal, með gagnkvæmu samkomulagi, vera heimilt að taka þátt í öryggisrannsókn, sem aðildarríki leiðir samkvæmt þessari tilskipun, á öllu stigum rannsóknarinnar.

3. Samstarf aðildarríkis um öryggisrannsókn, sem fram fer af hálfu þriðja lands sem á mikilla hagsmuna að gæta, skal ekki hafa nein áhrif á kröfur um framkvæmd og tilkynningar öryggisrannsókna samkvæmt þessari tilskipun. Ef þriðja land, sem á mikilla hagsmuna að gæta, leiðir öryggisrannsókn, þar sem eitt eða fleiri aðildarríki eiga í hlut, mega aðildarríkin ákveða að framkvæma samhlíða öryggisrannsókn, að því tilskildu að öryggisrannsóknin, sem þriðja land leiðir, fari fram í samræmi við kóða Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó.

13. gr.

Varðveisla sönnunargagna

Aðildarríki skulu samþykkja ráðstafanir til að tryggja að aðilar, sem tengjast sjóslysum og atvikum á sjó og falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, geri allt sem í þeirra valdi stendur:

a) til að vista allar upplýsingar úr kortum, dagbókum, rafrænum upptökum og segulbandsupptökum ásamt myndböndum, þ.m.t. upplýsingar úr siglingaritum og öðrum rafeindabúnaði sem varða tímabilið áður en slys átti sér stað, þegar það átti sér stað og eftir að það átti sér stað,

b) til að koma í veg fyrir að skrifað sé yfir slíkar upplýsingar eða þeim breytt á annan hátt,

c) til að koma í veg fyrir að truflun verði á hvers konar öðrum búnaði sem telja má að geti skipt máli fyrir öryggisrannsókn á slysinu,

d) til að safna með skjótum hætti öllum sönnunargögnum, sem taka til öryggisrannsóknanna, og varðveita þau.

14. gr.

Skýrslur um slys

1. Ljúka skal öryggisrannsóknnum, sem fara fram samkvæmt þessari tilskipun, með útgáfu skýrslu á því formi sem lögbær rannsóknaraðili skilgreinir og í samræmi við viðeigandi hluta í I. viðauka.

Rannsóknaraðilar mega ákveða að öryggisrannsókn, sem ekki varðar mjög alvarlegt sjóslys eða, eftir atvikum, alvarlegt sjóslys og þar sem ekki er talið líklegt að niðurstöðurnar verði til þess að komið verði í veg fyrir slys eða atvik í framtíðinni, hafi í för með sér að einfölduð skýrsla verði gefin út.

2. Rannsóknaraðilar skulu gera það sem í þeirra valdi stendur til að gera skýrsluna, sem um getur í 1. mgr., þ.m.t. niðurstöður og hvers konar möguleg tilmæli, aðgengilega almenningi, einkum innan siglingageirans, innan 12 mánaða frá þeim degi sem slysið átti sér stað. Ef ekki er unnt að leggja fram lokaskýrsluna innan þess tíma skal birta bráðabirgðaskýrslu innan 12 mánaða frá þeim degi sem slysið átti sér stað.

3. Rannsóknaraðili í aðalrannsóknarríkinu skal senda afrit af lokaskýrslunni, einfaldaða skýrslu eða bráðabirgðaskýrslu til framkvæmdastjórnarinnar. Hann skal taka mið af hugsanlegum tæknilegum athugasemdum framkvæmdastjórnarinnar um lokaskýrslur, sem hafa ekki áhrif á niðurstöðurnar, til að auka gæði skýrslunnar þannig að hún stuðli sem best að því að ná markmiði þessarar tilskipunar.

15. gr.

Öryggistilmæli

1. Aðildarríki skulu tryggja að öryggistilmæli rannsóknaraðilanna séu tekin til greina með tilhlýðilegum hætti af hálfu þeirra sem þau beinast að og, eftir því sem við á, að þeim verði fylgt eftir með viðeigandi hætti í samræmi við lög Bandalagsins og að þjóðarétti.

2. Eftir því sem við á, skal rannsóknaraðili eða framkvæmdastjórnin gefa út öryggistilmæli á grundvelli sértækrar gagnagreiningar og heildarniðurstaðna öryggisrannsóknanna sem fram fara.

3. Í öryggistilmælum skal ekki við neinar aðstæður kveðið á um skiptingu ábyrgðar eða sakar vegna slyss.

16. gr.

Viðvörðunarkerfi

Með fyrirvara um rétt rannsóknaraðilans að gefa viðvörðun skal rannsóknaraðili í aðildarríki, á hvaða stigi öryggisrannsóknar sem er og ef hann telur að knýjandi þörf sé á aðgerðum innan Bandalagsins, til að fyrirbyggja áhættuna á því að ný slys eigi sér stað, upplýsa framkvæmdastjórnina, án tafar, um nauðsyn þess að gefa viðvörðun.

Ef þörf krefur, skal framkvæmdastjórnin gefa út viðvörðun til ábyrgra yfirvalda í öllum öðrum aðildarríkjum, útgerða á sviði sjóflutninga og sérhvers annars viðeigandi aðila.

17. gr.

Evrópugagnagrunnur um sjóslys

1. Gögn um sjóslys og atvik á sjó skulu varðveitt og greind með hjálp rafræns Evrópugagnagrunns sem yrði settur upp af hálfu framkvæmdastjórnarinnar og yrði þekktur undir nafninu Evrópugagnagrunnur og -vettvangur fyrir sjóslys (EMCIP).

2. Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þau yfirvöld sem eiga rétt á að hafa aðgang að gagnagrunninum.

3. Rannsóknaraðilar í aðildarríkjunum skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um sjóslys og atvik á sjó í samræmi við sniðið sem er að finna í II. viðauka. Þeir skulu einnig útvega framkvæmdastjórninni gögn úr öryggisrannsóknnum sem fara fram í samræmi við gagnagrunnstilhögunina um Evrópugagnagrunn og -vettvangur fyrir sjóslys.

4. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu þróa gagnagrunnskerfið og aðferð til að tilkynna um gögn innan tilhlýðilegra tímamarka.

18. gr.

Sanngjörn meðferð farmanna

Aðildarríki skulu, í samræmi við landslög sín, taka tillit til viðeigandi ákvæða í leiðbeiningum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um sanngjarna meðferð farmanna ef sjóslys á sér stað á hafsvæðum í lögsögu þeirra.

19. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002⁽¹⁾.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.–4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

20. gr.

Heimild til breytinga

Framkvæmdastjórnin má uppfæra skilgreiningar í þessari tilskipun og vísanir til Bandalagsgerða og gerninga Alþjóðsiglingamálastofnunarinnar í því skyni að færa þá til samræmis við ráðstafanir Bandalagsins eða Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar sem hafa öðlast gildi, að því tilskildu að ákvæði þessar tilskipunar séu virt.

Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlem þáttum þessarar tilskipunar, m.a. með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 19. gr.

Framkvæmdastjórninni er einnig heimilt, í samræmi við sömu málsmeðferð, að breyta viðaukunum.

Undanskilja má breytingar á kóða Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um rannsóknir á sjóslysum og atvikum á sjó frá gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

21. gr.

Viðbótarráðstafanir

Ekkert í þessari tilskipun skal koma í veg fyrir að aðildarríki grípi til viðbótarráðstafa um siglingaöryggi, sem fellur ekki undir hana, að því tilskildu að slíkar ráðstafanir brjóti hvorki í bága við þessa tilskipun né skaði það ferli sem lýtur að því að ná markmiði hennar né heldur stofni því ferli í hættu.

22. gr.

Viðurlög

Aðildarríki skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn innlendum ákvæðum, sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotin og hafa letjandi áhrif.

23. gr.

Framkvæmdarskýrsla

Framkvæmdastjórnin skal, á fimm ára fresti, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um framkvæmd þessarar tilskipunar og hvernig farið er að ákvæðum hennar og, ef þörf er á, gera tillögu að frekari ráðstöfunum í ljósi tilmæla sem þar koma fram.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 324, 22.3.2002, bls. 1.

24. gr.

Breytingar á gildandi gerðum

1. Ákvæði 12. gr. tilskipunar 1999/35/EB falli brott.
2. Ákvæði 11. gr. tilskipunar 2002/59/EB falli brott.

25. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáráðgæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 17. júní 2011.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

26. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

27. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 23. apríl 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

H.-G. PÖTTERING

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. NEČAS

forseti.

*I. VIÐAUKI***Innihald skýrslu um öryggisrannsókn**

Formálsorð

Hér er skilgreint meginmarkmið öryggisrannsóknarinnar þar sem tilgreint er að öryggistilmæli skuli í engum tilvikum skapa forsendu fyrir skiptingu ábyrgðar eða sakar og að skýrslan hafi ekki verið rituð, í ljósi innihalds eða stíls, með það í huga að vera notuð við málarekstur.

(Í skýrslunni skal hvorki vísa til framburðar vitnis né tengja einhvern, sem um getur í skýrslunni, við einstakling sem hefur gefið vitnisburð meðan á öryggisrannsókn stendur.)

1. SAMANTEKT

Í þessum hluta er yfirlit yfir helstu málavexti varðandi sjóslysið eða atvikið á sjó: hvað, hvenær, hvar og hvernig það gerðist, hvort það hafi orðið manntjón, meiðsl, tjón á skipi, farni eða þriðju aðilum eða hvort mengun hafi hlotist af slysinu.

2. MÁLAVEXTIR

Í þessum hluta koma fram ýmis sértæk atriði og nægilega ítarlegar upplýsingar sem rannsóknaraðilinn telur skipta máli, styðji greininguna og auðveldi skilning á málinu.

Þessi atriði fela einkum í sér eftirfarandi upplýsingar:

2.1. Upplýsingar um skipið

Fáni/skipaskrá

Auðkenni

Helstu einkenni

Eignarhald og stjórnun

Smíðalýsing

Lágmarksöryggismönnun

Leyfilegur farmur.

2.2. Upplýsingar um sjóferð

Viðkomuhafnir

Tegund sjóferðar

Upplýsingar um farm

Mönnun.

2.3. Upplýsingar um sjóslys eða atvik á sjó

Tegund sjóslyss eða atviks á sjó

Dagsetning og tími

Staðarákvörðun og staðsetning sjóslyss eða atviks á sjó

Ytra og innra umhverfi

Starfsemi skips og hluti sjóferðar

Staður um borð

Gögn um mannlega þáttinn.

Afleiðingar (fyrir fólk, skip, farm, umhverfið, annað).

2.4. Þátttaka yfirvalda í landi og neyðarviðbrögð

Þeir sem voru viðriðnir málið

Aðferð sem beitt var

Viðbragðshraði

Aðgerðir sem gripið var til

Árangur sem náðst hefur.

3. GREINARGERÐ

Í þessum hluta er sjóslys eða atvik á sjó sett á svið með atburðarás í tímaröð í aðdraganda sjóslyss eða atviks á sjó, þegar það á sér stað og í kjölfar þess þar sem tekið er mið af öllum þáttum (þ.e. einstaklingum, efni, umhverfi, búnaði eða ytri aðstæðum). Tímabilið, sem greinargerðin nær til, veltur á tímasetningu þeirra tilteknu slysaatvika sem stuðla beint að sjóslysinu eða atvikinu á sjó. Þessi hluti inniheldur einnig allar viðeigandi upplýsingar um öryggisrannsóknina, þ.m.t. niðurstöður rannsókna eða prófana.

4. GREINING

Í þessum hluta er að finna nokkur sértæk atriði þar sem hvert slysaatvik er greint með athugasemdum sem tengjast niðurstöðum úr viðeigandi rannsóknum eða prófunum á meðan öryggisrannsókn stendur yfir og öryggisaðgerð sem kann þegar að hafa verið gerð til að koma í veg fyrir sjóslys.

Þessir þættir skulu t.d. taka til eftirfarandi þátta:

- tengsla slysaatviks og umhverfis,
- rangra athafna eða aðgerðaleyfis einstaklinga, atburða þar sem hættuleg efni koma við sögu, umhverfisáhrifa, bilana í búnaði og utanaðkomandi áhrifa,
- áhrifaþátta þar sem persónutengdar aðgerðir koma við sögu, starfsemi um borð, stjórnunar í landi eða reglugerða.

Á grunni greininganna og athugasemdana verður hægt að komast að rökréttri niðurstöðu í skýrslunni, benda á alla áhrifaþætti, þ.m.t. þeir sem fela í sér áhættu með tilliti til núverandi varna sem miða að því að koma í veg fyrir slysaatvik og/eða þær varnir sem miða að því að koma í veg fyrir afleiðingar eða draga úr þeim og meta hvort þær séu annaðhvort ófullnægjandi eða ekki fyrir hendi.

5. NIÐURSTÖÐUR

Í þessum hluta eru teknir saman þeir áhrifaþættir og varnir sem eru ekki fyrir hendi eða ófullnægjandi (efnislegar, virkar, táknrænar varnir eða varnir tengdar verklagsreglum) þar sem þróa skal öryggisaðgerðir til að koma í veg fyrir sjóslys.

6. ÖRYGGISTILMÆLI

Þegar við á inniheldur þessi hluti skýrslunnar öryggistilmæli, sem eru fengin á grunni greiningar og niðurstaðna sem tengjast tilteknum efnissviðum, t.d. löggjöf, hönnun, verklagsreglum, skoðunum, stjórnun, hollustuháttum og öryggi á vinnustöðum, þjálfun, viðgerðum, viðhaldi, aðstoð úr landi og neyðarviðbrögðum.

Öryggistilmælin beinast að þeim sem eru best í stakk búnir til að hringja þeim í framkvæmd, t.d. skipaæigendur, stjórnendur, viðurkenndar stofnanir, siglingamálayfirvöld, skipaumferðarþjónusta, neyðaraðilar, alþjóðlegar siglingamálastofnanir og evrópskar stofnanir, í því skyni að koma í veg fyrir sjóslys.

Þessi hluti inniheldur einnig öll öryggistilmæli til bráðabirgða sem kunna að hafa verið lögð fram eða hvers konar öryggisaðgerðir sem gripið er til þegar öryggisrannsókn stendur yfir.

7. VIÐBÆTAR

Þegar við á, fylgir eftirfarandi skrá um upplýsingar, sem er þó ekki tæmandi, skýrslunni í pappírsmáli og/eða raftænu formi:

- ljósmyndir, hreyfimyndir, hljóðupptök, kort, teikningar
- gildandi staðlar
- tæknileg hugtök og skammstafanir sem notaðar eru
- sérstakar öryggisrannsóknir
- ýmsar upplýsingar.

II. VIÐAUKI

TILKYNNINGAGÖGN UM SJÓSLYS EÐA ATVIK Á SJÓ

(Hluti af Evrópugagnagrunni og -vettvangi fyrir sjóslýs)

Athugasemd: Undirstrikaðar tölur merkja að leggja skal fram gögn fyrir hvert skip, ef fleiri en eitt skip á hlut að sjóslýsi eða atviki á sjó.

01. Ábyrgðaraðili/tengiliður í aðildarríki
02. Rannsakandi aðildarríkis
03. Hlutverk aðildarríkis
04. Strandríki sem verður fyrir áhrifum
05. Fjöldi ríkja sem eiga mikilla hagsmuna að gæta
06. Ríki sem eiga mikilla hagsmuna að gæta
07. Tilkynningaraðili
08. Tími tilkynningarinnar
09. Dagsetning tilkynningarinnar
10. Nafn skips
11. IMO-númer/einkennisstafir
12. Fáni skips
13. Tegund sjóslýss eða atviks á sjó
14. Tegund skips
15. Dagsetning sjóslýss eða atviks á sjó
16. Tími sjóslýss eða atviks á sjó
17. Staðarákvörðun – breidd
18. Staðarákvörðun – lengd
19. Staðsetning sjóslýss eða atviks á sjó
20. Brottfararhöfn
21. Ákvörðunarhöfn
22. Aðskildar siglingaleiðir
23. Hluti sjóferðar
24. Starfsemi skips
25. Staður um borð
26. Manntjón:
 - Áhöfn
 - Farþegar
 - Aðrir
27. Alvarleg meiðsl:
 - Áhöfn
 - Farþegar
 - Aðrir

-
28. Mengun
 29. Tjón á skipi
 30. Tjón á farni
 31. Annað tjón
 32. Stutt lýsing á sjóslysi eða atviki á sjó
 33. Stuttur rökstuðningur fyrir því að öryggisrannsókn fari ekki fram.
-